

U 8603 | 1931 05

Ціна 2.кор.чес.

На правах рукопису.

Б Ю Л Е Т Е Н Ь

Центрального Виконавчого Комітету Українських
Емігранських Організацій в Чехословацькій Рес-
публіці.

Прага - Крч. Звочовска, 3.

Число 5.

5-го жовтня 1931р.

Число 5.

Р О К О В И Н И.

Рік тому назад тисячі польських поліцаїв, полки польської кінноти і артилерії катували українське населення на західно-українських землях.

В своїх знущаннях над українською людністю поляки ^{вс}ширидали навіть озвірілих московських окупантів українських земель.

За винятком незначної кількості прихильників Польщі, українці цілого світу об'єдналися були в акції протесту. Немає, здається, на земній кулі держави, немає народу, немає міжнародної організації чи установи, де не лунав би цей голос протесту проти політики варварів ХХ століття.

В цю загально-українську акцію допомоги пригнобленому, поділеному між окупантами, Українському Народові внесла певну роботу і українська еміграція в ЧСР.

Рівно рік тому назад, а саме 5-го жовтня, започатковано було в Празі організацію Контактного Комітету українських емігранських організацій в ЧСР для переведення акції протесту проти польського терору. З часом повстали були районні протестаційні Комітети в Моравській Остраві, в Брні,

в Братиславі, в Подєбрадах, в Пшібрамі, в Пільзні і в Ліберці. Потім до цієї акції приєдналося і українське Товариство "Самопоміч" в Градці Королевім.

Тільки Центральним Виконавчим Комітетом за минулий рік зібрано на акцію понад 40.000. кор.ч. емігранських коштів, які витрачено на друк і розповсюдження різних матеріалів про польські погроми, на видання й розповсюдження брошур і меморіалів в мовах чеській, німецькій, французькій і англійській, на посилку меморандумів до Ліги Націй, листів до міжнародніх організацій і впливових осіб, на посилку делегатки до Женєви, на встановлення звязку між українцями в ЧСР і поза її межами...

Систематичними зусиллями української еміграції і легальних представників Українського Народу в Польщі вдалося добитись певних успіхів.

Яких тільки заходів не вживала Польща та її прихильники і союзники, щоб не допустити самої постановки українського питання на форумі Ліги націй. Але Польщі не помогли ні широко поставлена протиукраїнська пропаганда, ні розпубліковані підчас останньої сесії Ради Ліги Націй "документи" про видуману поляками залежність українського визвольного руху від певної держави чи держав, не помогли їй і її агенти, що були набрані зпоміж політичних покидьків українського громадянства.

Післяцілого року польських викручувань, пояснень, контр-обвинувачень і т.д. Польща примушена сісти на лаву підрудного - Ліга Націй вирішила розглядати українські петиції-протести.

Фізичною силою Польща ще держить у своїх руках західно-українські землі, але морально вона програла свій бій з українцями...

Українська справа знову стала питанням міжнароднім.

Про українську справу примушені говорити тепер якраз ті держави - Англія, Італія, Франція і Японія - які в 1919 році спричинилися до пе-

НЕ ЗАБУВАЙМО ПРО НАШ

ОБОВ'ЯЗОК.

Що робиться на широких просторах українських земель?

Там іде уперта, запекла, кривава щоденна боротьба Українського Народу з окупантами за визволення, боротьба за свою школу, за свою книжку, за свою церкву, за свій кооператив, за своє сільське й станичне управління, за свою землю, за свою українську владу...

Польська поліція щодня й щоночі нищпорить по селах і містах Української Землі, робить ревизії, набиває в'язниці українськими селянами, робітниками, людьми інтелігентних професій, студентами, гімназистами і навіть гімназистками-дітьми...

Польські поліцаї знущаряться над арештованими, б'ють їх...

Польська влада провадить проти українців численні неконечні політичні процеси...

Українське село в Польщі перебуває в страшних злиднях, недоїдає або просто голодує, а поляки зтягають з селян тяжкі податки, переслідують або й зовсім ліквідують українські кооперативні організації...

... На Дніпрі й на Північному Кавказі москалі-більшовики завели найгіршу панщину "колективізацію" Московське більшовицьке панування на українських землях довело українських селян і робітників до нечуваних злиднів і бід...

Москалі безугавно вивозять кращих синів Українського Народу на Мурман, в Архангельський Край, на Соловки, на Урал і в холодні й голодні частини Сибіру, де примушують їх працювати на лісних і інших розробках для збагачення московської Держави...

На протукраїнську пропаганду по всіх державах Варшава і Москва кидають великі кошти, що були насильством взяті у Українського Народу.

Польські журналісти мають певні угоди з журна-

лістами інших держав і ці угоди намагаються використувати в двох напрямках - 1/щоб недопустити вміщення в чужій пресі ПРАВДИВИХ відомостей про ЖАХЛИВИЙ стан української людності під Польщев і 2/щоб подавати ПРОТИУКРАЇНСЬКІ інформації.

Польська влада через свій дипломатичний корпус постійно робить заходи перед владами різних держав, щоб перешкоджати праці українських організацій, що існують і діють в цих державах; а через своїх агентів серед українців намагається вносити розклад в роботу самих організацій...

Теж саме робить і більшовицька влада. Будучи своєю державу на крові і кістках 30.мільйонів українців, московська влада через так званий "Внешторг" держить в своїх руках економічні зносини Українського Народу з чужиною. Мачи, таким чином, в своїх руках торгівлю великого ССРСР, московська влада використовує цю обставину для боротьби з впливами української еміграції на чужинців. Москва постійно загрожує скороченням або й повним припиненням замовлень на промислові виробки в тих державах, на терені яких діють протибільшовицькі українські організації.

Поруч з цим більшовики ведуть серед чужинців пропаганду, доказуючи, що на українських землях з року в рік росте добробут, що там нібито буйно розквітає українська культура і що тільки українські контр-революціонери емігранти розповсюджують неправдиві інформації про життя на українських землях.

Таким чином окупанти українських земель не тільки висмоктуть працю селян і робітників в УКРАЇНІ, не тільки гнітуть морально і фізично українську людність, а ще хочуть це своє панування над Українським Народом представити в очах чужинців, як добре діло - Поляки нібито "спасать" Європу від більшовиків, а більшовики нібито "ви-

зволяють" працюючі маси світу від панування капіталістичного ладу і держав - завойовників...

Український Нарід в неволі, у ярмі... Окупанти відрізали його від культурного світу. Насильники не дають можливості нашому народові сказати правду РОБІТНИКАМ і СЕЛЯНАМ цілого світу... В цей спосіб окупанти хотять НАВІКИ ЗАБЕЗПЕЧИТИ СОБІ ПАНУВАННЯ НАД УКРАЇНСЬКИМ НАРОДОМ...

При всіх цих сумних обставинах, ХТО МОЖЕ СКАЗАТИ СВІТОВІ ПРАВДУ ПРО ДІЙСНИЙ СТАН РІЧЕЙ НА УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЛЯХ?

ХТО МОЖЕ ПОСТІЙНО РОСКРИВАТИ ЗЛОЧИННУ ПОЛІТИКУ ОКУПАНТІВ УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ?

ХТО МАЄ ПОВНУ МОЖЛИВІСТЬ СИСТЕМАТИЧНО ПОДАВАТИ ЧУЖИНЦЯМ ІНФОРМАЦІЇ ПРО БОРОТЬБУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ ЗА ЗБУДУВАННЯ СВОЄЇ ДЕРЖАВИ?

ЦЕЙ ВЕЛИКИЙ ІСТОРИЧНИЙ
ОБОВ'ЯЗОК ЛЕЖАВ І ЛЕЖИТЬ НА
УКРАЇНСЬКІЙ ЕМІГРАЦІЇ В ЄВ-
РОПІ, В АМЕРИЦІ І В АЗІЇ.

Проти пропаганди, яку ведуть окупанти українських земель, треба налагодити і повести українську пропаганду.

Проти акції, яку веде дипломатія окупантів українських земель, ТРЕБА ОРГАНІЗУВАТИ УКРАЇНСЬКУ РОБОТУ СЕРЕД ДИПЛОМАТІВ, ПАРЛЯМЕНТАРІЇВ, ЖУРНАЛІСТІВ, ПИСЬМЕННИКІВ, ВЧЕНИХ ПО ВСІХ ДЕРЖАВАХ.

Минулий рік праці мусить переконати всіх об'єктивних людей в тому, що українська акція серед чужинців може мати успіх: в чужій пресі Європи і Америки було вміщено багато матеріалів про українську справу, ціла низка національних і міжнародних організацій винесли ухвали, в яких засуджується поступовання поляків і більшовиків супроти українців; члени деяких парламентів серйозно зацікавилися українським питанням; міністри закордонних справ деяких держав активно підтримали поставлення української справи на порядок денний в Лізі Націй, а інші міністри не голосували проти

цього і, таким чином, пасивно підтримали нашу, українську, справу.

Поляки хвилюються, їх преса накидається тепер не тільки на Німеччину, як це було в кінці минулого і на початку цього року, а вже обвинувачує Англію, Італію і інші держави у підтримці "української ірреденти".

Поляки примушені видавати в Женеві свій щоденник у французькій мові, щоб поборювати впливи українських бюлетенів, що в чужих мовах виходять один раз на місяць.

Рік напруженої праці українців по різних державах дав можливість чужинцям побачити правдиве обличчя Польщі.

Завданням дальшої української акції мусить бути:

- а/ознайомлення чужинців з історією і культурою України,
- б/ознайомлення їх з героїчною боротьбою, яку вів Український Нарід в 1917-1920. роках за відновлення Української Держави,
- в/систематичне наведення фактів про знущання окупантів над українцями,
- г/постійне нагадування про те, що ІНТЕРЕСИ МОРАЛІ, ПРАВА І СПРАВЕДЛИВОСТІ вимагають повного визволення Українського Народу і що не може бути миру в Європі, доки Український Нарід перебуває в неволі,
- д/підкреслення того, що не може бути політичної рівноваги в Європі, доки окупанти будуть займати українські землі,
- е/вказівка на те, що не може настати економічного відновлення Європи, доки між 40.мільйоновим Українським Народом і останнім світом не буде забезпечено прямих, а не через Москву й Варшаву, вільних економічних зносин і т.д.

Для успіху акції НЕОБХІДНО МАТИ: 1/добре розроблений план праці, 2/ повну догоду й тісну співпрацю в цій акції поміж всіма осередками української еміграції в Європі, Америці і в Азії, 3/уч-

На ведення акції допомоги визволенню Українського Народу П О Т Р І В Н І К О Ш Т И.

Невже серед українських емігрантів знайдеться хоч один чоловік, який би на це святе діло не дав одноденного заробітку за рік 1930. і 1/2 відсотку заробітку за рік 1931.

Чому Центр. Виконавчий Комітет нагадує й досі про пожертву одноденного заробітку за 1930.р.

А тому, що БАГАТО УКРАЇНЦІВ ЩЕ НЕ ВИКОНАЛИ СВОГО ОВОВЯЗКУ І НЕ ВНЕСЛИ НАЦІОНАЛЬНОГО ПОДАТКУ.

Центральний Виконавчий Комітет просить ВСІХ виконати волю загальних зборів Контактного Комітету, що відбулися 21-го листопада, 28-го грудня, 22-23 березня і 14 червня.

З і б р а н і г р о ш і в и т р а ч а ю т ь с я В И К Л Ю Ч Н О Н А В Е Д Е Н Н Я А К Ц І І П Р О Т Е С Т У П Р О Т И О К У П А Н Т І В.

З окремих невеликих цеглин складаються великі й гарні будинки... З поодиноких струмочків получаются великі ріки...

З ПОЖЕРТВ І ПЛЯНОВОЇ ПРАЦІ ПООДИНОКИХ ЕМІГРАНТІВ - УКРАЇНЦІВ ВИРОСТЕ ВЕЛИКА АКЦІЯ НА КОРИСТЬ МАТЕРІ - УКРАЇНИ.

Ми вже близько підійшли до створення Всеукраїнської Національної Ради з українських організацій в Європі. Потім приєднаються до цього і українці в Америці. Таким чином повстане Українська Ц Е Н Т Р А Л Я, яка, в ДОГОДІ З ВІДПОВІДНИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ В КРАЮ, буде виконувати величезну працю.

Допоможіть завершити цю важну роботу!

Центральний Виконавчий Комітет закликав і закликає до СПІВПРАЦІ всі українські організації в ЧСР.

Завдання такі В Е Л И К І, праці так багато, що знайдеться місце для всіх, аби тільки була любов до Батьківщини і дійсне бажання СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ ЙТИ ДО СПІЛЬНОЇ МЕТИ...

=====

Зізд українців-емігрантів з північно-східної

Чехії. 5-го липня б.р. відбувся в Градці Ко-ролівім зізд українців-емігрантів з північно-східної Чехії, влаштований Управою Товариства "Самопоміч". На зізді було обмірковано цілу низку питань, що торкаються безпосередньо життя-буття самої еміграції, так і її участі в праці для визволення України. Вміщуємо тут другу частину резолюції цьо-го зізду:

"Дальше Зізд, беручи під увагу сучасну ситуацію в світі, а зокрема УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ, звертається з побажанням до Центрального Виконавчого Комітету в Празі скликати зізд всієї української еміграції в ЧСР для утворення ПОСТІЙНОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ В ЧСР. Заразом зізд бажає, щоб Центральний Виконавчий Комітет в Празі увійшов в контакт з існуючими центральними комітетами, або подібними організаціями у всіх європейських державах в цілі скликання зізду всіх існуючих центральних організацій цілої Європи для створення ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РАДИ НА ЕМІГРАЦІЇ з постійним осідком в Женеві, яка керувала життям всієї української еміграції, репрезентувала її і захищала права і інтереси ЦІЛОГО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ перед культурним звітом."

Зізд висловив також побажання, щоб Центральний Виконавчий Комітет став такою ПОСТІЙНОЮ центральною організацією в ЧСР, однак в інтересі дійсно активної праці в українській справі зізд вважає за конче потрібне створення ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РАДИ НА ЕМІГРАЦІЇ, яка захищала права і інтереси цілого Українського Народу.

Як видно з вищенаведених побажань зізду українців - емігрантів з північно-східної Чехії і заступлені на цьому зізді українці АКТИВНО ПІДТРИМУ-

ЮТЬ ДУМКУ ПРО НЕОБХІДНІСТЬ СТВОРЕННЯ ПОСТІЙНОЇ ЦЕНТРАЛІ ДЛЯ ВЕДЕННЯ ПЕВНОЇ АКЦІЇ. Докладні інформації в справі переведеної вже роботи для реалізації цієї думки Центр. Вик. Комітет подасть в наступному числі /в "Бюлетеню Ц. В. К.-ту", що має вийти в найблизчому часі /як тільки дозволять фінансові ресурси цього Комітету/, а тепер тільки нагадує, що і загальні збори Контактного Комітету укр. емігр. організацій в ЧСР постійно висловлювались за створення загально української ЦЕНТРАЛІ. Розходження було тільки в питанні щодо завдань і конструкції майбутньої організації. Ці питання надзвичайно складні при нашій, відомій всім, характерній для всієї історії України, РОЗПОРОШЕНОСТІ.

Пригадаймо тільки боротьбу 1917-1921 р.р., коли ми, оточені з усіх боків ворогами, під гуркіт гармат і покіт скоростріль, дозволяли собі вести "партійну політику", більше того, дозволяли собі мати по декілько фракцій майже в кожній партії; розбилися на "програмах", "орієнтаціях" і навіть на "урядові центри". Кругом смерть косила крадих синів України, ворога лізли в нашу хату, а ми ...

Та про ці сумні часи виявлення нашоого неуміння зорганізуватись краще не згадувати.

А пригадаймо недавні минулі роки життя на еміграції... Навіть події останнього року...

І хоч тепер за створення ПОСТІЙНОГО ОБ'ЄДНАННЯ взялися МОЛОДІ сили - інженери, доктори, робітники, але їм тяжко приходиться переборювати ті об'єктивні обставини, які перед цим 10 років унеможлилювали створення загально-української НАДПАРТІЙНОЇ організації. Деструктори ще живі і вони уміло продовжують свою шкідливу роботу, прикриваючи свою ганебну розкладову роботу "інтересами робітників і селян України", необхідністю "боротьби з українським "фашизмом" і т.д.

Треба мати силу волі і упертість в переведенні в життя бажання здорової і активної, незіжованої дрібязковою "партійною" роботою, частини еміграції, щоб тільки витримати постійний натиск, постійну підкопну роботу збоку деяких "вождів" та їх при-

хильників. Відомо всім, що ціх "вождів" з усіма їх прихильниками дуже небагато, але вони закріпились в певних "гніздах", поховалися за ярлики сильних в минулому організацій, не примушені добувати собі кусок хліба щоденною фізичною чи духовною працею так, як це примушені робити українські доктори, інженери, робітники в ЧСР... Свій хліб вони, ці "вожді", добувають легкою "культурною" чи "політичною" роботою.

В минулому році бурхлива хвиля об'єднання і співпраці серед української еміграції в зв'язку з "нацифікацією" західних земель України перескочила була через голови "вождів". На деякий час вони були притихли, щоб потім знову виступити на кін.. з своєю "роботою"...

Великі мужі й патріоти Франції (пригадаймо уряд Пуанкаре, що повстав був для збереження курсу франку), Англії (в серпні місяці б.р. нам створено національну владу в складі представників трьох партій для захорони курсу фунта штерлінгу), Німеччини, Чехословаччини і інших держав можуть забувати свої класові інтереси і партійні діла РАДИ ВЛАГА ЦІЛОЇ ДЕРЖАВИ, РАДИ ЗАГАЛЬНО-НАЦІОНАЛЬНОГО ДІЛА...

А у нас?

Коли появиться отакій Володимир Великий, чи Яролав Мудрий, чи Богдан Хмельницький і залізною рукою заведе порядок, перш за все серед своїх, серед українців, то наш Нарід дійсно об'єднується, розбиває сильних ворогів. А тільки помре такий сильний чоловік, ми знову за своє... Ми готові краще об'єднуватись з Поляками чи з Москалями, аби тільки не приймати участі в національній роботі разом з іншими українцями, аби тільки уникнути необхідности приховати свою особисту шаку і гордіню ради загальної справи.

У нас тепер немає ні Ганді ні Великого Богдана, якийби ПРИМУСИВ МОРАЛЬНО ЧИ ФІЗИЧНО НАС ОБ'ЄДНАТИСЬ.

Через те й тяжко нам здійснювати навіть наші власні ухвали про необхідність СТВОРЕННЯ ПОСТІЙНОЇ ЦЕНТРАЛІ В ЧСР, в першу чергу, а потім і ЄДИНУ ЦЕНТРАЛЮ ДЛЯ ВСІХ УКРАЇНЦІВ, ДЛЯ ВСІЄЇ ЗАГАЛЬНО-УКРАЇНСЬКОЇ ПРАЦІ.

Але ми, не дивлячись на всі труднощі, НЕ СМІЄМО

ВІДСТУПИТИ ВІД РАЗ ПОСТАВЛЕНОГО ЗАВДАННЯ.

Централю для ЧСР ми вже маємо, треба тільки її СКРІПИТИ Й ЗМІЦНИТИ, треба перебороти шкідливі-- впливи, скеровані на відтягнення організацій зі складу цього КОНТАКТНОГО КОМІТЕТУ.

ЦЕНТРАЛЮ ДЛЯ ЕВРОПИ МИ МУСИМО МАТИ В БЛИЗЬКОМУ ЧАСІ. Але розв'язання цього питання тепер в більшій мірі залежить не від нас, а від українських організацій по інших державах.

ПІДГОТОВЧУ ПРАЦЮ ДО СТВОРЕННЯ ЦЕНТРАЛІ НЕОБХІДНО ЗАКІНЧИТИ В НАЙКОРОЧШОМУ ЧАСІ.

----- xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx -----

З праці Центрального Виконавчого К-ту.

/Після 1-го липня 1931 р. Про працю до того див. "Бюлетень Ц.Вик.К-ту ч.4, що видано було на початку місяця липня/.

xxx Для інформації відповідальних чинників серед громадянства Чехословацької Республіки про боротьбу Українського Народу за визволення Ц.В. Комітет в липні місяці б.р. розіслав всім членам палати депутатів і членам Сенату ЧСР а/зелену книжку про польські погроми і б/ меморіал, поданий цим Комітетом в травні місяці б.р. до Генерального секретаріату Ліги Націй. З тією ж метою - інформації громадянства ЧСР - цей меморіал, на прохання Ц.В.К-ту, розпубліковано в газеті "Україна".

xxx На підставі матеріалів, що були вміщені в газеті "Діло", складено зібрання про продовження "паціфікації" в 1931 році на українських землях під Польщею. Зібрано факти по таких розділах: 1/ заборона вживати рідну мову, 2/ ліквідація шкіл, 3/ ліквідація читален "Просвіти", 4/ ліквідація руханково-пожарничих та спортових товариств, 5/ закриття громадських організацій, 6/ ліквідація кооператив, 7/ арешти й ревізії, 8/ катування арештованих, 9/ політичні судові процеси і т.д.

За браком коштів цей матеріал не можна було роз-

множити у великій кількості примірників для розповсюдження. Ц.В.Комітет примушений був обмежитися висилкою цих матеріалів до редакцій газет: "Діє Фелькербріке" у Відні, "Незалежність" в Парижі, "На Сторожі" у Софії, і для французького й англійського об'єднань в Женеві, а також для англійського в Лондоні і т.д.

ххх Шукаючи порятунку в тяжкій фінансовій ситуації, Центральний Виконавч.К-т видрукував і розіслав в 500. примірн. ЗАКЛИК до всієї української еміграції в ЧСР про пожертву коштів.

ххх Докладно розроблено план спільної акції всіх українських організацій в Європі в зв'язку з Конгресом Меншостей 29-31.серпня б.р. і засіданням Ради Ліги Націй. За цим планом, між іншим, малося на увазі а/ подання спільного меморандуму від усіх українських організацій в Європі до Комісії "З", що складалася з представників Англії, Італії й Норвегії, б/ звернення в КОЖНІЙ державі до влади і зокрема до міністрів закордонних справ з писемними проханнями про підтримку справедливих домагань українців, в/ подбати про те, щоб кожен з членів Конгресу Меншостей і Ради Ліги Націй одержав відповідну літературу про українську справу, г/ вміщення в чужій пресі кожної держави статтів про українську справу і т.д.

10 серпня цей план було розіслано до всіх осередків української еміграції в Європі, з якими перед цим зносився Ц.В.К-т. Треба сказати, що практичні пропозиції спільного й планового виступу зустріли серед всіх осередків української еміграції в Європі ділову підтримку. На протязі короткого часу Центр. Вик. К-т одержав меморандуми для передачі по призначенню від наступних організацій: Виконавчого Комітету Українських Товариств Австрії, Українського Культурного Об'єднання в Болгарії, Української Громади в Італії, Української Громади у Франції, Української Національної Ради в Бельгії, Української Громади в Люксембургу, Українського Клубу в Женеві, Української Громади в Германії,

Української Громади у Вільному місті Данцігу, від Протестаційного Комітету при Литовсько-Українському товаристві в Ковно. Ці меморандуми, разом зі своїм, Центр. Вик. Комітет переслав до Женевы. По всіх державах було пороблено відповідні заходи перед міністер. закорд. справ.

xxx Центр. Вик. Комітетом було послано окремі листи до Міжнародної Жіночої Ліги для миру і свободи і до генерального секретаря Швейцарської Унії для Ліги Націй.

xxx До всіх організацій, що входять до складу Контактного Комітету Ц. В. К-т розіслав обіжник, в якому вказувалося на необхідність відмітити роковини "паціфікації" шляхом влаштування українських і чесько-українських сходів і вміщення матеріалів в газетах про жахливий стан української людности під польською окупацією і т. д.

xxx Ц. В. Комітет за останні місяці вів діяльні переговори в справі організації Всеукраїнської Національної Ради в Європі.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

На біжучий рахунок Центрального Виконавчого Комітету в Поштовій Спожівельні число ЗІ468, після І-го липня б. р. одержано пожертви від наступних осіб і організацій:

	<u>К. Ч.</u>		<u>К. Ч.</u>
Інж. Стрільця І.	50.	Штефана Миколи	10.
Івана Ватрана	10.	Олешацького Йс.	30.
Ліскевича Мих.	12.	Маруньчака-сотн.	50.
Прот. К-т в Цільні	150.	Коцьобки Ант.	2.
Будоляка А.	3.	Росохи Гр.	5.
Інж. Гринька Гр.	11.	Шередька Дмитра	30.
Дра Темника Вас.	30.	Інж. Яремана М.	30.
Д-ра Деркача Гр.	25.	Інж. Яворського П.	15.
Інж. Назвти І.	20.	Ганяка Петра	20.
Дорундяка Миколи	20.	Інж. Пласкача Євг.	25.
Інж. Петренка П.	30.	Гнатшина Михайла	10.
Сторончука Мих.	10.	Мандока Гриця	15.

Чаплі Гриця	20.	Кікінчука Василя	10.
Кучатовського Мар.	10.	Гомюка Івана	10.
Інж.Кулієвича Вол.	50.	Терлецького Михайла	10.
Микитки Мірослава	20.	Ковальчука Ілька	20.
Інж.Дзидзя Степана	40.	Інсп.Вербенця Мих.	25.
Мізька Гінка	20.	Посланця Д-ра Ф.Г.	5.
Посланця Руд.Гай...	5.	Воєпр.Роб.С-з Двір К.	35.
Інж.Яремкевича П.	30.	Прот.К-т в Шльзні	140.
Посланець Д-р Дол..	10.	Інж.Телятинського	100.
Д-ра Заворотька О.	25.	Інж.Романюка Л.	20.
Інж.Стецьківа Петра	10.	Інж.Білинського Яр.	6.
Інж.Шараневича Степ.	100.	Інж.Дороша Ярослава	50.
Посланця О.Вістр...	5.	Посланця Йос. Г.	10.
Інж.Кордонського Ф.	30.	"Самопоміч" в Пардуб.	50.
Інж.Краснокутського	26.	Інж.Семянчука І.	50.
Стаціцького Ант.	100.	Інж.Ганьківського Е.	25.
Сярого Михайла	50.	Інж.Ткаченка Павла	50.
Науличного М.	15.	Терлецького Михайла	10.
Інж.Дороша Ярослава	45.	Мізька Гінка..	20.
Данчука Йосипа	10.	Хоркавого Костя	25.
Савченка Михайла	10.	Інж.Коваленка Миколи	50.
Глушевського Йосипа	20.	Посланця-міністра Ф.	5.
Стафіняка Віктора	30.	Інж.Думи Р.	25.
Інж.Кулая Олександра	75.	Д-ра Мануляка Осипа	30.
Чорнокозанського М.	50.	Еременка Юрка	30.
Вербенця Михайла	50.	Габліньського Ореста	50.
Шльзен.Прот.Ком-та	100.	Посланця Н.Вер....	5.
Чайки Екима	40.	Д-ра Заворотька	25.
Д-ра -Ортинського І.	40.	Посланця Д-ра О.Р.	5.
Інж.Романюка Л.	10.	Д-ра Іванця Р.	30.
Віліченка М.	50.	Лебедзя Миколи	20.
Проф.Коломійця Д.	20.	Йзефа Л.	5.
Інж.Гордівка Івана	25.	Інж.Колларда Ю./збір/	40.
Стафіняка Антона	100.	Посланця Ч.Ф-ли	5.
Посланця Йозефа Д.	5.	Інж.Євгена Корніловича	20
Будоляка О.	20.	"Самопоміч" в Пардуб.	30.
Інж.Балабана І.	100.	Інж.Сінявський/безпос/	50
Прот.К-т в Пшібр.	50.	Д-р Якубівський Я.	20
Інж.Віло Іван	60.		

/До 30-го вересня 1931 р./

Центр.Викон.К-т ШПРО ДЯКУЄ ВСІМ ЖЕРВОДАВ

ДАВЦЯМ

